

Chuyện buôn người và tù

Tác Giả: Trán th& Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Là một sĩ quan cấp úy, cuối tháng 6/75, Anh cũng như bao người khác đã trình diện để học tập cải tạo, vài hy vọng sau vài tháng ngày sống trong trại, như người... ..

Ngôi biệt thự nhỏ, khiêm tốn, cuối đường Hoàng Diệu, Dalat. Phía sau là vườn hàng, tiếp đó, thoáng nhìn thấy hàng màu áo xanh lam, cửa sổ sinh noni trú trú của Couvent des oiseux. Đó là: “Ngôi nhà hạnh phúc!” cửa chúng tôi, cũng là tên do các bạn yêu thích đặt cho nó.

Chúng tôi sống êm đềm hạnh phúc, bên ba đứa con nhỏ đáng yêu, và một em bé còn đang trong bụng mẹ. Căn nhà lúc nào cũng rộn rã vui tươi, nhất là khi Tết đến, nó lại có cửa hàng tiếp đón hàng ‘Con bà phước’, đó là hàng Sĩ Quan huấn luyện viên cửa trại Võ Bộ Quốc Gia Dalat, không được phép thăm nhà khi Tết đến, tất cả đều quay quôn vui chơi, như chính nhà cửa, bạn bè, và chúng tôi, luôn coi các anh người ruột thịt.

Thời gian như thời gian bao lâu, và cuộc sống êm đềm yên ả đã bước vào mùa xuân, khi tiếng súng bắt đầu vang trên bầu trời Buôn Mê Thuột, đến rồi đến đến ngày cuối tháng đầu tháng này.

Được lệnh như thích cấp rút khỏi Dalat vào cuối tháng 3/75, Chúng tôi cùng các chiến hữu, đã lên đường, giữ an ninh lộ trình di tản cho dân chúng và các đơn vị bạn thuộc Thành Tuyên Đức và Thành Xã Dalat, các anh là người người sau cùng rời xa Dalat.

Phải rời xa nơi chốn hạnh phúc cửa chúng tôi và bè bạn, anh đi mà vẫn quay đầu nhìn lại, anh muốn nhìn lại để bạn và mình nhớ đến thân yêu, nhưng không thể cãi lệnh thích cấp, vì anh là một quân nhân, anh không thể cho tôi như thích, và suy nghĩ cửa anh trên đường rút quân.

Chuyện buôn ngói và tù

Tác Giả: Tr&n th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Sài Gòn th&t th, Anh cùng m&t s& chi&n h&u đã ra đi, sau l&i tuyên b& c&a T&ng D&ng Văn Minh. Nh&ng... .. đ&n chi&u t&i, Anh đã tr& l&i cùng m& con tôi, Anh đã r&i chi&n h&m c&a quân ch&ng H&i Quân đ& v& cùng m& con tôi, vì anh không mu&n xa l&i h&nh phúc đ&i mình, đ& ra đi, ch& m&t mình anh nh& th&! N&u bi&t, tr& l&i đ& r&i ph&i vĩnh vi&n xa l&i m& con tôi, ch&c anh v&n quy&t đ&nh nh& th&, tôi tin nh& v&y & tình yêu c&a anh giành cho m& con tôi.. .. Đó, chính là ni&m đau ray r&t, ni&m ân h&n khôn nguôi trong cu&c s&ng m& con tôi đ&n cu&i đ&i.

Là m&t sĩ quan c&p úy, cu&i tháng 6/75, Anh cũng nh& bao ng&ng khác đã trình di&n đ& h&c t&p c&i t&o, v&i hy v&ng sau vài m&ng ngày s& tr& v&, nh&ng.. . . .

V&ng Anh, tôi & l&i, v&i bao hoang mang lo s&, lo s& cho sinh m&nh c&a anh nhi&u h&n cho s& b& v& c&a m& con tôi. Th&i gian c& hun hút qua đi, không m&t tin t&c nào v& anh.

T&t c& chúng ta, các ch& và m& con tôi, cũng nh& nh&ng ng&ng i cha, ng&ng ch&ng yêu quý c&a chúng ta, đ&u b& nh&ng k& chi&n th&ng l&ng g&t m&t cách m&t cách hèn h&.

Anh đã cho tôi và các con anh m&t đ&i s&ng &n đ&nh v&ng vàng, nay không có anh, tôi đã m&t h&t, m&t c& nh&ng &c m& toan tính cho t&ng ng lai con cái v& sau, tôi ch&ng còn gì, ngay c& m&ng s&ng cũng mong manh bên cháu nh& m&i chào đ&i.

Nh&ng th&c t&, v&n là th&c t&, dù là th&c t& ph& phàng, tôi và h&u h&t ch& em chúng ta ph&i g&nh ch&u, ph&i t& v&c mình đ&ng lên, và t& nh&, ph&i đ&ng th&t th&ng đ& là n&i n&ng t&a v&ng ch&i cho ch&ng con.

T& nh& nh& th& đ& l&y l&i can đ&m, tôi đã ph&i ng&ng c& xuôi trăm đ&ng, bán buôn đ& th& n&i đ&u đ&ng xó ch&, trong c&nh v&n ng&ng i bán mà ch& có vài ng&ng i mua, đ& thay ch&ng nuôi con.

Dân chúng t&i các thành ph& và t&nh th&, không có g&o mà ăn. Khoai lang, khoai mì, bo bo đã tr& thành l&ng th&c chính, phân ph&i theo s& gia đình, khi nào đ&ng c& mua b&t mì, đã là m&t h&nh phúc l&n cho dân chúng mi&n nam, vì có th& l&y b&t làm bánh mì đ& ăn, ho&c đ& bán, đi bán bánh mì cũng là m&t trong mu&n ngh&, tôi đã nh& đó nuôi con.

Chuyện buồn ngổ ngàng và tủ

Tác Giả: Tr&n th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Ngày tháng cũ qua đi, với buồn lo nặng trĩu hai vai, không ngổ ngàng chia sẻ, tôi vẫn nhếch nhếch, lúc này, mình không để ý gì cả, không thấy gì cả, khi mà các con tôi còn quá nhỏ, khi mà sự sống chết của người khác không màng chút tâm hồn.

Với một chiếc xe đạp cũ kỹ, tôi chèo ngổ ngàng xuôi ki lô mét sống, nuôi con. Khi nhếch nhếch cũng quyên CS biệt rảnh, đã sẵn lòng em chúng ta, đang chiêm lòng lo lắng, và nhếch nhếch con heo làm nên ki lô mét sống, họ đã cho thi hành chiến dịch, đạp lòng lo lắng, để tri thức con để sống sống của nhếch nhếch con ngổ ngàng.

Tôi đành chuyện cách ki lô mét sống, khi thì chèo thuyền tây, đôi khi vài ba mành vôi.. .. để chuyện tay ngổ ngàng mua bán, đến tay ngổ ngàng mua, rồi giữa mình ki lô mét vài củ khoai nuôi con.. ..

Có nhếch nhếch lúc đạp xe mua ki lô mét sống, vì trời sáng chèo có chút gì vào bóng ngoài mặt lý tưởng lo lắng, trèo Sài Gòn nặng nề, đạp xe mà không nhìn thấy gì phía trước, không biết vì mặt trời chói chang xuống, hay nhếch nhếch gọt nên mặt trời rảnh. Nhiêu lúc để óc mua vôi tung, vì nhếch nhếch toan sinh kế, trước nhếch nhếch ách bực nặng nề do xã hội chèo nghĩa gây nên, rồi thèo, nhếch nhếch giây phút trời nhếch nhếch điên rồ, có lẽ còn để chèo heo nhếch nhếch khi màn đêm buông xuống,

Ngổ ngàng nhếch nhếch, nhìn đàn con ngổ, nhếch nhếch khuôn mặt ngây thơ vô tội, nhếch nhếch cũng đã mặt chút ấm lòng, vì chiến u nay mặt đã mang vôi cho các con để c h n mặt ký g o.

Nhếch nhếch còn chèo tôi đâu? đói-no, rồi m- lo lắng ra sao? Anh là ngổ ngàng tình vôi con, liệu có yên giết ngổ, hay đang chong mặt nhếch vôi gia đình, với nhếch nhếch lo lắng, mà không sao Anh gánh vác thay vôi lúc này.. Chèo có lúc này tôi mặt để c t do khóc, n c n khóc, để vôi chút buồn lo.

Thôi gian qua, gần mặt năm sau ngày chèo tôi b để a đi c i t o, tôi mặt để c tin chèo, dù chèo ng phôi tin vui, nhếch nhếch có vôi n h n.

Anh đang b b nh s t rét ác tính, và thiêu dinh dưỡng ng trầm trọng, không biết Anh có còn chèo để c th y em lo n cu i hay không? Mặt ngổ ngàng b n để a tin vôi, mong c c a Anh là để c tin vôi

Chuyện buồn ngời và tù

Tác Giả: Trn th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

con, trc khi Anh nhm mt.

Trit nh sp đ dđi chân tôi, không còn đ sc đ ng v ng, hay tôi đã quỳ xu ng đ xin ng i v , ch đ ng cho tôi, tìm đ n v i ng i ch ng b t h nh cho k p lúc.

Ngày t m sáng hôm sau, tôi đã v i vẫ lên đ đ ng đi, tìm ch ng. Bắg r ng, v t su i, mu i, v t, c n b m tím c ng i, không màng t i, qu n áo t r i khô, khô l i t, gió nh cãm cãm n i r ng sau, ch ng s n.

Tìm đ c tr i giam ch ng, tôi ch a k p m ng, m t b n đàn ông v i đôi m t cú v h ch h i đ đ u, ch v i lý do, t i sao tôi bi t đi điêm c a tr i tù này.. .. Nh ng cu i cùng h cũng cho tôi g p Anh có l vì: "c m ph c lòng yêu ch ng c a ph n mi n nam". Tôi đ c đ c đ u đó, qua ánh m t c a h giành cho tôi lúc đó.

Ch ng tôi b nh n ng, anh em cùng lắg, cho m c vống ch ng tôi chính gi a, còn vống cu Anh Em bao chung quanh đ che gió nh cho ch ng tôi, th t s , có che đ c bao nhiêu, vì m i khi gió thổi t vào, thì t c đ u ph i đón nh n nh ng làn gió nh và cát b i bám đầy m t. Tôi đem lòng kính yêu nh ng t m lòng y, và ng l i c m n các anh.

Tôi ch t s ng, khi các anh ch cho tôi chi c vống gi a, n i ch ng tôi đang n m, Ch ng tôi đó sao? M t ng i cao g n 1m80, n ng trên 70 ký, nay ch còn là m t b x ng s n đen, hàm răng tr ng nhô ra, làm cho đôi má đã hóp, l i càng th y trũng sâu h n, đôi m t lõm sâu không th n s c.. .. n c m t nh cùng lúc v i tôi, nhào lắn đ n bên Anh, tôi ôm ghì b vai Anh, đôi b vai y, nh ng năm tháng qua đã là n i n ng t a quý báu cho tôi, nh ng khi tôi bu n. Còn Anh, Anh không đ sc kéo đ u tôi ng vào vai nh ngày x a n a. Th i gian nh ng ng l i, các b n Anh đ ng bên cũng yên l ng ng m ngủi, yên l ng đ n đ tôi đã nghe th y âm thanh c a n c m t tôi r i trên vai ch ng.

Làm sao tôi có th yên đ c đêm y, bên đ ng l a b p bùng, m y ch c khuôn m t, mà tôi ch c, tr c kia oai phong và đ p trai l m, trong b quân ph c VNCH nh ng.. .. bây gi quanh tôi.. .. ch còn là nh ng b x ng bi t c đ ng. Hai m t tôi đã đau nh c vì khô c n n c m t, tôi khóc cho tôi, tôi khóc vì các anh, và ch c các anh cũng đang cùng tôi khóc cho quê h ng dân t c.

Chuyện buồn ngời và tù

Tác Giả: Tr&n th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Ch&ng tôi n&m đó, thoi thóp th&, mi&ng v&n c& c& i, n& c& i héo h&t, ch&c Anh đã m&n nguy&n, khi bi&t r&ng v& con Anh còn s&ng?

Đ&a con gái út c&a Anh m&i đ&c tám tháng, nên m& nó còn s&a, hai b&u s&a c&ng nh&c đã kéo tôi ra kh&i c&n mê, tôi ch&t t&nh táo đ& xin l&i các b&n Anh tránh ra xa một chút, đ& tôi có th& san x& ph&n s&a c&a con tôi cho b& nó.

B&ng bát s&ã, v&a b& thêm hai mu&ng đ&ng, xúc t&ng mu&ng đ&a lên mi&ng Anh, tôi hy v&ng là không có gi&t nu&c m&t nào c&a tôi, r&i vào bát s&a, đ& Anh không ph&i u&ng thêm nh&ng đ&ng cay c&a cu&c đ&i vào lúc này.

Không hi&u vì bát s&a, hay vì tôi đã đ&n, sáng ra Anh đã t&nh l&i nhi&u, các b&n Anh b&o, nh& có s&a tiên nên Anh m&i kho& l&i nh& v&y, tôi bi&t các b&n Anh nói đùa, vui, cho ch&ng tôi lên tinh th&n. Xin c&m &n các Anh.

Chi&u đó tôi b&t bu&c ph&i r&i tr&i giam.

Trên đ&ng v&, đ&u óc l&i làm vi&c, mong sao tìm đ&c cách ki&m ti&n đi thăm nuôi ch&ng, càng s&m càng t&t, n&u không tôi s& không k&p.. .. không k&p,.. .. không k&p?... .. tôi không dám nghĩ ti&p.

Sau l&n thăm &y, tôi b& m&t liên l&c, vì ch&ng tôi b& chuy&n qua nhi&u tr&i khác.. Mãi đ&n gi&a năm 1977, tôi m&i nh&n đ&c gi&y báo c&a tr&i cho phép đ&n thăm Anh, t&i tr&i an đ&ng Biên Hòa. Sau l&n đó, ch&ng tôi cùng các b&n b& chuy&n ra B&c.

Th&i gian này th&t kh&ng khi&p, vì Anh luôn b& chuy&n trai, h&t Lào Cai, r&i Yên Bái, r&i L&ng S&n.. .. !

Chuyện buồn ngời và tù

Tác Giả: Trn th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Va đc tin anh trai này, đ n n i, anh đã b chuy n đi tr i khác, tôi r t đu i theo anh nhi u ngày tháng, nh ng không sao b t k p b c đi c a anh. Ph i tr v , vì b n đ a con nh còn đang c n m . Tôi ph i h i l cho b n cán b B u Đ i n đ có nh ng t m phi u g i quà, qua đ ng b u đ i n, m i phi u đ c ba ký. Ph i tính toán làm nh ng món ăn đ đ c lâu, m t chút th t m cũng ph i kho th t m n.. .. trông th y tôi làm nh ng món ăn g i cho Anh, các con Anh nói:”B s ng quá, b có nhi u đ ăn ngon h n t i mình !”.. .. còn gì đau kh và xót sa cho tôi tr c nh ng câu nói so sánh gây th y, nh ng cũng có chút an i cho chúng, là còn đ c vét xoong.

Cu i cùng tôi cũng tìm ra, h đã chuy n Anh v Ngh Tĩnh, tôi v i ra thăm Anh, dù không có gi y phép, đ m i m u k , đ m i tính toán tôi không bi t mình đã tr thành ng i i nhi u m u k nh th t bao gi , và cu i cùng tôi đã xin đ c gi y ch ng nh n b m t c p toàn b gi y t và ti n b c, trong đó có gi y phép đ c thăm nuôi, nh th tôi đ c vào tr i giam ch ng tôi. Tôi đ n đ c tr i giam vào t i th b y, qua ngày ch nh t s đ c g p m t ch ng, nh ng qua hôm sau cán b tr i h cho bi t, đ n th hai m i g p đ c vì ch ng t i b đi lao đ ng xa, và h s cho g i Anh v .

Đêm ch nh t tr n tr c mãi không ng đ c, ph n vì l ch , ph n thì m ng, mai đ c g p m t ch ng sau nhi u năm xa cách, h n n a, xem Anh có m nh kh e h n, sau l n đ c u ng s a tiên hay không? Nhi u ý nghĩ đ n đ p t i.. .. Nh ng m t quá nên tôi cũng thi p đi đ c m t chút. Trong gi c ng , tôi n m m th y anh v báo tin cho tôi là anh đã ch t.. .. . Tôi chòang th c gi c, mà mi ng còn ú , nh đang nói đ i u gì, tôi t nh d y, lo bu n, khóc thành ti ng, làm th c gi c các ch cũng đ n thăm ch ng thăm con nh tôi. Các ch bi t chuy n, hùa vào an i, thôi, sinh đ t lành, yên tâm ng đi, r i mai th nào cũng đ c g p, tôi cũng t an i mình nh th .

Hôm sau, m m sáng, tôi đã cùng ch em n u c m cho ch ng, cho con m t b ã, mong đ c m lòng c hai. Tr i sáng h n, qua màn s ng m ng, t cao nhìn xu ng, tôi th y t ng l p ng i lữ l t theo t ng toán đi lao đ ng. Tôi nh k m ng du, nh có ai xô đ y sau l ng tôi, tôi ch y ào xu ng chân núi, n i c m nh ng thân nhân tù c i t o đ n g n, tôi th y, toán 1, r i toán 2, r i toán 3 Tôi ch t nghe ti ng g i: ”Ch Chung.. .. à Ch Minh” và ti p theo có ti ng ng i la to: ”Anh Chung ch t r i”. Tôi ngã xu ng và không còn bi t gì n a.

Khi t nh l i, tôi th y mình b trói ch t tay chân vào m t chi c chõng tre, m t ng i y tá đang chích thu c cho tôi. Tôi nghe k l i, tôi đã b ng t x u h n m t gi đ ng h , h ph i khiêng tôi lên t chân núi, h ph i trói tôi l i vì s tôi v t vã, làm gãy kim chích. Tôi nói, tôi không sao, c i trói cho tôi.

Chuyện buồn ngi và tù

Tác Giả: Trn th Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Sau c n chóng quá đau đ n d i ng i, tôi tr n nên bình tĩnh l th ng, bây gi nghĩ l i tôi v n còn s cho s bình tĩnh cu tôi lúc đó, mi ng tôi luôn l m b m: "Anh linh thiêng đ n th sao?" Khi nh l i gi c m đêm qua.

Tôi đ c g p tr i tr ng, tôi yêu c u gì, h cũng ch p thu n. Tôi xin đ c g p b n bè thân c a ch ng tôi, trao l i cho các anh h n 120 kg quà tôi mang đ n cho ch ng, tôi nói v i các Anh r ng, ai c n gì thì l y th c đó, r i th v cho v con, tr ti n l i cho tôi sau, ph i nói th các Anh m i ch u nh n, th c trong lòng tôi th ng các Anh nh th ng ch ng mình v y.

Sau đó, cán b tr i mang đ n cho tôi m t xách tay, bên trong không có gì khác h n ngoài m t b bà ba đen đã b c m u.

H cho tôi m t chén c m h m, còn hôi mùi m c, trên có m t q a tr ng lu c, đ mang ra m Anh, tôi đi nh m t xác không h n, m t m cẩng nh tóat ra n i cẩm h n, ph n u t, nh ng nào nhìn th y gì phía tr c, b c th p, b c cao, theo hai ng i diu tôi đi.

Tôi không th ch t bên m ch ng, vì n i xa kia, còn có b y con th đ ang ch m v , k chuy n đi thăm b .

Vài tháng sau, tôi nh n đ c hai gói quà tr l i v i hàng ch : "Ng i nh n đã ch t, tr i yêu c u hoàn l i". Ra b u đ i n nh n l i hai gói quà, t i b ã ăn, nhìn b n đ a con ng i ăn ngon lành, nh ng món quà tr l i, vì b các cháu không còn c n n a, m t tôi l i m t l n m l th ng thân.

Vài năm sau, tôi d i m ch ng v Saigon, trong ngày b c m Anh, tôi đ c vài ng i b n tù c a Anh giúp đ , m t trong các Anh l y lên t d i m , đ a cho tôi m t k v t, do chính ch ng tôi làm t trong tù, nó đ c ch ng tôi làm t nh ng s i giây k m nh , thành s i giây chuy n, v i chi c m t nh a kính máy bay, có kh c hình hai đ a đ ng c nh nhau. Anh đã d u di m t ng ngày đ không b cán b CS t ch thu, các b n Anh đã tìm th y trong khi li m xác Anh, h đã chôn nó cùng Anh trong huy t l nh.

Chuyện buồn ngời và tù

Tác Giả: Tr&#n th& Thanh Minh
Thứ Ba, 01 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Hôm nát nám, sau ngày Anh mát, pháng khôm đáa đán cho tôi mát biên bán "Phám nhán chát", trong đó ghi rõ tái ác cáa cháng tôi can tái: "Giáng vián tâm lý chián, xã hái hác, Tráng Võ Bi Quác Gia Dalat. Án phát: 3 nám táp trung cái táo". Nháng khi cháng tôi chát, Anh đã bátù đúng 3 nám 7 tháng. Báy tháng oan nghiát giát chát cháng tôi.

Đán nám 1994 tôi đác đánh cát tái Hoa Ká theo đán HO vì có cháng chát trong khi bátáp trung cái táo.

Nay các con tôi đã khôn lán, đã thành đát, và các cháu rát hiáu tháo. Tôi đã và luôn tánh, phái đáng tháng làm nái náng táa váng chác cho cháng cho con, trách nhiám phán nào đã nhágánh.

Em đã sáng vì anh, thay anh nuôi đáy con chúng ta, tôi ván thì thám cùng anh nhá thá, "Hãy đái em đán cùng anh". Vâng, tôi ác mong đác sám ra đi bình yên nhá thá, đá đác xum háp vái cháng tôi, đán iái gánh hánh phúc cáa chúng tôi báng y sau 4 nám 5 tháng chung sáng. Tôi chác Anh có nhiáu nuái tiác nhá tôi và đang chátái đán cùng Anh.